

Arrest

nr. 294 528 van 21 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 september 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat C. BUYTAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 9 augustus 2023 wordt verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder geldig grensoverschrijdend document. Diezelfde dag nog wordt hij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt hij om internationale bescherming. Op 7 september 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag per drager aan verzoeker worden betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een christelijke Tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Kilinochchi (Jaffna). U zou daar ook altijd blijven wonen alvorens u na afloop van de oorlog in Sri Lanka richting Vavuniya verhuisde. Uw broer zou sinds 1995 lid zijn geweest van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd). In 2000 slaagde hij er in om de LTTE te verlaten, maar tijdens de eindstrijd in 2008-2009 werd hij opnieuw opgeroepen. U zou tijdens uw studententijd, net als iedereen, gewonde soldaten hebben verzorgd en bloed hebben gedoneerd, maar was zelf niet betrokken bij de LTTE. Reeds tijdens het conflict was u actief voor verschillende neutrale ngo's zoals World Vision, International Committee of the Red Cross (ICRC) en Mines Advisory Group. Ook na de oorlog in Sri Lanka bleef u actief in de humanitaire sector. Uw broer zou na afloop van de strijd achtereenvolgens in een detentiecentrum en rehabilitatiecentrum verblijven en moest zich nog geregeld melden voor onderzoek. Uw familie zou hierdoor maandelijks een bezoek krijgen van de Criminal Investigation Department (CID) en ook u werd frequent aan de tand gevoeld. U kwam nooit in het vizier van de CID, tot u in april 2022 besloot om voedsel te leveren aan manifestanten in Colombo. Zij protesteerden tegen de toenmalige regering en u besloot samen met enkele kameraden een humanitaire actie op poten te zetten. U zou uiteindelijk drie maal voeding ophalen in Kilinochchi en leverde dit in een busje bij de manifestanten. Op 18 mei 2022 kwam de CID andermaal op bezoek bij uw familie in Kilinochchi en werd naar u gepolst. Uw familie kreeg te horen dat u zich moest melden voor onderzoek in Joseph Camp in Vavuniya, waarop u meteen uw advocaat raadpleegde. U besloot niet in te gaan op dit verzoek, diende uw ontslag in en leefde ondergedoken in uw woonst in Vavuniya. Op 1 september 2022 reisde u richting Colombo en op 15 september verliet u met behulp van een smokkelaar Sri Lanka. U reisde met uw eigen paspoort richting India van waar u één maand later richting Dubai zou trekken. Bijna tien maanden later reisde u met een vals paspoort vanuit Dubai richting België waar u op 9 augustus 2023 in de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming aan de grens indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende kopieën neer: uw tijdelijke identiteitskaart (dd. 2009), documenten met betrekking tot uw werk voor verschillende ngo's, geboorteaktes van uw familieleden, uw eigen geboorteakte, uw huwelijksakte, een bewijs van uw verblijf in een vluchtelingenkamp tijdens de oorlog, een bijhorende voedselkaart, uw meest recente ontslagbrief, een re-integratiecertificaat op naam van uw broer, alsook twee documenten van het Salvatorian Child Development Centre.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel hierom.

Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 16 augustus 2023, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving legde u slechts kopieën neer van een oude identiteitskaart, enkele geboorteaktes en een

huwelijksakte. Echter kan aan dergelijke kopieën geen enkele bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in Sri Lanka gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Gevraagd naar uw originele identiteitskaart stelde u vreemd genoeg dat deze zich nog in Sri Lanka zou bevinden, doch waarom u deze niet gewoon zou meenemen tijdens uw reis is niet geheel duidelijk. Evenmin legde u uw Sri Lankaans paspoort neer en bovendien beweerde u nogal stereotiep dat de smokkelaar het had afgenomen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 4 september 2023, p. 3, 18). U heeft het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven bij de daarvoor bevoegde instanties, waardoor dit niets meer blijkt dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Waarom u hoegenaamd uw paspoort zou afgeven aan de smokkelaar – zonder meer – is bovendien weinig logisch. Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Aansluitend dient te worden vastgesteld dat u evenmin kon overtuigen met betrekking tot uw reisweg. Zo legde u eveneens geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...), waardoor ook dit an sich slechts een blote bewering blijft, die niet overtuigt. U zou ongeveer een maand hebben verbleven in India, doch gevraagd waar dat was, kwam u niet verder dan "Bombay". U had geen idee waar precies en gevraagd wat u daar een maand lang zou hebben gedaan antwoordde u nogal weinig afdoend: "ik deed niets". Wat er ook van zij, u reisde verder met uw eigen paspoort richting Dubai – maar waar u daar ruim tien maanden zou hebben verbleven kon u niet beter schetsen dan: "Ik was dichtbij het Micro Railway Station". Nog vreemder was evenwel dat u vanuit Dubai met een nieuw, vals paspoort zou reizen, doch gevraagd naar dit stuk, slaagde u er andermaal niet in uw verklaringen te staven. U had geen idee op welke naam het paspoort stond: "een Tamilnaam" en had verder geen enkel idee welke gegevens in het paspoort vervat stonden. Dat u zelfs geen idee had welk land het paspoort had uitgevaardigd, noch of het enig visum zou hebben bevat, is niet ernstig. Gezien de frequente en doorgedreven identiteitscontroles op internationale luchthavens is het volstrekt ongeloofwaardig dat u zou reizen met een reistitel waarvan u amper kennis bleek te hebben. Dat u bovendien ook zou aangeven het paspoort zomaar te hebben vernietigd lijkt weinig doordacht en is niets meer dan een blote bewering (CGVS, p. 6-7). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u wel degelijk met uw eigen paspoort zou hebben gereisd en u dit stuk liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

Vervolgens wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verwees u naar de protesten die in maart 2022 losbarstten in Sri Lanka en meende u ook hierdoor in de problemen te zijn gekomen. Gevraagd of u dan ook had deelgenomen aan de protesten antwoordde u echter vreemd genoeg dat dat niet het geval was. Wel zou om humanitaire redenen voedselpakketten hebben vervoerd naar de protestanten, al slaagde u er niet in uw activiteiten ginds te staven. U stelde dit eenmaal per week te doen en gevraagd aan wie u dan dat voedsel zou leveren stelde u dat dat een zekere R. (...) was. Wie hij was kon u niet beter omschrijven dan "hij verzamelde het voedsel en gaf het aan de campus, studenten". Te meer Sri Lanka in een crisissituatie verkeerde werd u gepolst naar hoe u die ruim 5000 voedselpakketten zou financieren, waarop u stelde dat dat gebeurde aan de hand van donaties. Gevraagd naar enig bewijs hiervan, of zelfs een online link, antwoordde u echter vreemd genoeg dit niet te hebben. Als verschoning hiervoor stelde u dat u slechts een pion was in een groter geheel en er ruim 38 mensen hieraan meewerkten. Op de koop toe stelde u slechts driemaal dergelijk vervoer te hebben volbracht, waardoor het an sich eerder twijfelachtig is dat u omwille van uw beperkte activiteiten in het vizier van de veiligheidsdiensten zou komen (CGVS, p. 14-15).

Wat er ook van zij, u meende dat de CID op 18 mei naar uw woning zou komen, maar wie zij waren bleek u niet te weten: "Een was Prasanda. De andere drie kwamen van Colombo". U zou daarop contact hebben gehad met uw advocaat, al wist u dit niet te onderbouwen. Net zo min had u documenten ter staving van het verzoek van de CID, waardoor ook dit niets meer dan een blote bewering is. U zou daarop de volgende dag de woonst van uw familie in Kilinochchi verlaten en uw ontslag indienen. Waarom u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde pas op 10 juni uw ontslag in te dienen is niet geheel duidelijk. De verschoning die u hiervoor aanhaalde dat u uw kantoor had geïnformeerd en u nog wat verlof had, overtuigt evenmin. In ieder geval, u zou sedert 2009 in Vavuniya wonen en gevraagd waarom de CID dan toch richting Kilinochchi zou trekken, op zoek naar u, bleek ook u niet te kunnen verklaren. Dat een dienst zoals de CID niet op de hoogte zou zijn dat u reeds sinds 2009 in Vavuniya vertoefde is ronduit ongeloofwaardig. Dat u op de koop toe nog tot aan uw vertrek uit Sri Lanka ginds zou verblijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook compleet. Hoe dan ook, u dan gevraagd hoe de CID u

hoegenaamd in hun vizier zou hebben gekregen antwoordde u nogal vaag dat de “lokale CID” had ontdekt dat u voedsel verzamelde in Kilinochchi en gevraagd hoe men dat te weten zou zijn gekomen, antwoordde u bizar genoeg dat er “banners” op de auto hingen tegen de overheid. Dat u aldus weinig incognito heen-en-weer zou reizen, lijkt aldus niet meteen uw slimste zet. Te meer u eerder had aangegeven niet te hebben willen deelnemen aan de protesten zelf, daar u mogelijk gefotografeerd zou worden, valt een dergelijke roekeloosheid niet te verantwoorden en wordt uw geloofwaardigheid hierdoor eigenlijk compleet ondermijnd. De vaststelling tot slot, dat u niet zeker leek te weten wat het lot van uw kameraden was en uw familie na uw vertrek eigenlijk geen problemen meer zou hebben gekend, komt diezelfde geloofwaardigheid evenmin ten goede. Dat u er alsnog in geslaagd bent om het land met uw eigen Sri Lankaans paspoort te verlaten, hoewel u op de radar stond van de CID, doet de deur dan ook finaal dicht. Uw verschuiving, al zou de smokkelaar de autoriteiten hebben omgekocht is slechts een blote bewering die u op geen enkele manier hard maakt (CGVS, p. 15-18; Vragenlijst CGVS dd. 16 augustus 2023, Vraag 3.5).

Tot slot konden ook de documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek evenmin overtuigen. Dient immers vooreerst te worden benadrukt dat u louter kopieën neerlegde (supra) en deze altijd onderhevig kunnen zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Andermaal moet worden herhaald dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten, gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Wat er ook van zij, de documenten met betrekking tot uw werk in de humanitaire sector voor verschillende ngo’s, zouden hoogstens uw werkervaring kunnen staven, doch niets meer. Te meer u zelf had aangegeven dat uw activiteiten bij deze ngo’s niet de aanleiding waren voor uw vertrek uit Sri Lanka, voegen deze eigenlijk niets wezenlijk toe aan uw dossier. U zou dan wel ooit driemaal benaderd worden door de CID tijdens uw werkzaamheden, al bleek dat in het kader van een onderzoek naar één (of twee) van uw collega’s. Hoewel u voorgaande niet wist te staven, werd uzelf echter niets ten laste gelegd en evenmin leek u omwille van uw activiteiten bij deze verschillende erkende (en bekende) ngo’s nooit gehaast om het land te verlaten (CGVS, p. 12-13).

Zo ook zouden beide documenten met betrekking tot de re-integratie van uw broer en zijn verblijf in dergelijk kamp, hoogstens staven dat hij ooit in een rehabilitatiekamp zou hebben verbleven en meer dan waarschijnlijk banden zou hebben gehad met de LTTE, zondermeer. Daargelaten u bijzonder karig bleef met uw informatie met betrekking tot de activiteiten van uw broer bij de LTTE – u wist hier immers maar weinig over: bleek ook zijn voormalig lidmaatschap nooit een reden te zijn voor u om Sri Lanka zo snel mogelijk te verlaten. U had hierdoor immers nooit problemen gekend en te meer uw broer reeds in 2011 (of 2013) werd vrijgelaten, zich heden ten dage nog steeds in Sri Lanka zou bevinden, noch zelf enig probleem zou kennen, wordt elke vrees hieraan verboden vanzelfsprekend weinig geloofwaardig geacht (CGVS, p. 11-12). U verklaarde dan ook nooit zelf door de CID van enige baldadigheden te worden verdacht en meende enkel met hen te worden geconfronteerd wanneer zij op bezoek kwamen waren bij uw broer - en u ook toevallig ter plekke was. Dat u bovendien stevast naar huis zou blijven terug keren, op bezoek of op vakantie, onderstreept andermaal de vaststelling dat u omwille van uw broers wedervaren bij de LTTE geen enkele vrees koesterde in Sri Lanka. Ten overvloede kan nog worden aangestipt dat daargelaten u beweerde – net zoals “mensen die daar wonen”, ooit gewonde soldaten van de LTTE te hebben verzorgd en/of bloed zou hebben gedoneerd, u zelf nooit rechtstreeks betrokken zou zijn geweest bij de LTTE. Dat u dit bovendien nooit eerder zou hebben verklaard, noch wist te staven, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Evenmin bleek dit ooit een reden te zijn geweest om Sri Lanka eerder te ontvluchten (CGVS, p. 8-12).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de overige documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas niet herstellen. De documenten met betrekking tot het verblijf van uw familie in een vluchtelingenkamp, alsook de voedselrantsoenkaart, staven enkel hun wedervaren tijdens de oorlog, doch niets meer. De documenten van het Salvatorian Child Development Centre lijken gezien de vertaling naar het Engels bijzonder gesolliciteerd, en zouden hoogstens staven dat u enkele goede doelen hebt ondersteund (CGVS, p. 17).

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt

van (ver)vals(t)e documenten. U verklaarde immers Sri Lanka te hebben verlaten met behulp van uw eigen origineel paspoort (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als onvoldoende ernstig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Na een weergave van de motieven van de bestreden beslissing en van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen, voert verzoeker een theoretisch betoog over de vereiste van een "gegronde vrees voor vervolging" en over de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Hij theoretiseert verder over de omkering van de bewijslast volgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" uit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de oorzaak van de vervolging, de bewijslast in asielzaken en de voorwaarden om een asielaanvraag geloofwaardig te bevinden.

Daarna betoogt verzoeker als volgt:

"In voorliggende zaak is de bestreden beslissing ervan uit gegaan dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is, maar het CGVS stelt zich niet de vraag of het bestaan van een vrees voor vervolging kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden.

Er dient in dat verband met volgende objectieve informatie rekening te worden gehouden (<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/sri-lanka/report-sri-lanka/>):

(...)

<https://www.hrw.org/world-report/2023/country-chapters/sri-lanka> :

"(...)".

Uit het bovenstaande volgt dat de vrees van verzoeker reëel is en de aantijgingen van het CGVS inzake details over het asielrelaas van verzoeker en documenten volledig weerlegd worden. Ook de niet ter zake doende gegevens zoals reisweg en identiteitsdocument zijn niet van orde om het relaas van verzoeker te weerleggen. Zij vrees in Sri Lanka is immers reëel en zijn identiteit van Sri Lanka is een vaststaand gegeven dat niet kan worden betwist.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd – quod non –, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker stelt dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij ten eerste getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij allé elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

In tegenstelling tot het CGVS beweert nam verzoeker wel degelijk op tijd de vlucht en diende hij zijn aanvraag in omwille van gegronde motieven. Dat hij daartoe enige tijd heeft gewacht kan hem niet worden verweten en doet geen afbreuk aan zijn vrees."

Verzoeker wijst verder nog op de actieve samenwerkingsplicht en de onderzoeksplicht die op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) rust en merkt op dat het CGVS zich er niet afdoende van vergewist heeft dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst, waarna hij de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet weergeeft en als volgt besluit:

"Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat de vaststellingen door het CGVS niet van die aard zijn dat het CGVS de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag kon stellen en overtuigt verzoeker dus wel degelijk dat hij een vervolging of een ernstig risico op schade riskeert. Hij toont bijgevolg aan dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en/of een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is de bestreden beslissing niet van die aard dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en van het verbod van willekeur, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen uit de Vreemdelingenwet en dit beginsel geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Waar verzoeker nog de schending aanvoert van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat deze bepaling bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven.

2.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart te vrezen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Sri Lanka, gearresteerd zal worden. Hij haalt aan dat zijn broer een officieel lid was van de “*Liberation Tigers of Tamil Eelam*” (hierna: LTTE) en dat daarom het “*Criminal Investigation Department*” (hierna: CID) elke maand naar zijn huis kwam. Voorts zou hij vanaf 1 april 2022 zijn gestart met het inzamelen van voedsel voor betogers tegen de regering en zouden er op 18 mei 2022 drie personen van het CID naar zijn huis zijn gekomen en zijn moeder over hem ondervraagd hebben. Op 15 september 2022 zou hij Sri Lanka hebben verlaten.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (A) hij geen enkel origineel stuk neerlegde ter staving van zijn identiteit, omdat (B) hij evenmin kon overtuigen met betrekking tot zijn reisweg, omdat (C) de geloofwaardigheid van zijn vrees compleet ondermijnd wordt door zijn vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen zijn relaas, omdat (D) ook de documenten die hij neerlegde ter staving van zijn verzoek niet konden overtuigen en omdat (E) ook de overige documenten die hij neerlegde ter staving van zijn verzoek deze appreciatie niet in positieve zin vermogen om te buigen. Dit alles wordt in de bestreden beslissing als volgt omstandig toegelicht:

“Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 16 augustus 2023, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving legde u slechts kopieën neer van een oude identiteitskaart, enkele geboorteaktes en een huwelijksakte. Echter kan aan dergelijke kopieën geen enkele bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in Sri Lanka gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Gevraagd naar uw originele identiteitskaart stelde u vreemd genoeg dat deze zich nog in Sri Lanka zou bevinden, doch waarom u deze niet gewoon zou meenemen tijdens uw reis is niet geheel duidelijk. Evenmin legde u uw Sri Lankaans paspoort neer en bovendien beweerde u nogal stereotiep dat de smokkelaar het had afgenomen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 4 september 2023, p. 3, 18). U heeft het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven bij de daarvoor bevoegde instanties, waardoor dit niets meer blijkt dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Waarom u hoegenaamd uw paspoort zou afgeven aan de smokkelaar – zonder meer – is bovendien weinig logisch. Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsdocument houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Aansluitend dient te worden vastgesteld dat u evenmin kon overtuigen met betrekking tot uw reisweg. Zo legde u eveneens geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...), waardoor ook dit an sich slechts een blote bewering blijft, die niet overtuigt. U zou ongeveer een maand hebben verbleven in India, doch gevraagd waar dat was, kwam u niet verder dan “Bombay”. U had geen idee waar precies en gevraagd wat u daar een maand lang zou hebben gedaan antwoordde u nogal weinig afdoend: “ik deed niets”. Wat er ook van zij, u reisde verder met uw eigen paspoort richting Dubai – maar waar u daar ruim tien maanden zou hebben verbleven kon u niet beter schetsen dan: “Ik was dichtbij het Micro Railway Station”. Nog vreemder was evenwel dat u vanuit Dubai met een nieuw, vals paspoort zou reizen, doch gevraagd naar dit stuk, slaagde u er andermaal niet in uw verklaringen te staven. U had geen idee op welke naam het paspoort stond: “een Tamilnaam” en had verder geen enkel idee welke gegevens in het paspoort vervat stonden. Dat u zelfs geen idee had welk land het paspoort had uitgevaardigd, noch of het enig visum zou hebben bevat, is niet ernstig. Gezien de frequente en doorgedreven identiteitscontroles op internationale luchthavens is het volstrekt ongeloofwaardig dat u zou reizen met een reistitel waarvan

u amper kennis bleek te hebben. Dat u bovendien ook zou aangeven het paspoort zomaar te hebben vernietigd lijkt weinig doordacht en is niets meer dan een blote bewering (CGVS, p. 6-7). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u wel degelijk met uw eigen paspoort zou hebben gereisd en u dit stuk liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

Vervolgens wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verwees u naar de protesten die in maart 2022 losbarstten in Sri Lanka en meende u ook hierdoor in de problemen te zijn gekomen. Gevraagd of u dan ook had deelgenomen aan de protesten antwoordde u echter vreemd genoeg dat dat niet het geval was. Wel zou om humanitaire redenen voedselpakketten hebben vervoerd naar de protestanten, al slaagde u er niet in uw activiteiten ginds te staven. U stelde dit eenmaal per week te doen en gevraagd aan wie u dan dat voedsel zou leveren stelde u dat dat een zekere R. (...) was. Wie hij was kon u niet beter omschrijven dan "hij verzamelde het voedsel en gaf het aan de campus, studenten". Te meer Sri Lanka in een crisissituatie verkeerde werd u gepolst naar hoe u die ruim 5000 voedselpakketten zou financieren, waarop u stelde dat dat gebeurde aan de hand van donaties. Gevraagd naar enig bewijs hiervan, of zelfs een online link, antwoordde u echter vreemd genoeg dit niet te hebben. Als verschoning hiervoor stelde u dat u slechts een pion was in een groter geheel en er ruim 38 mensen hieraan meewerkten. Op de koop toe stelde u slechts driemaal dergelijk vervoer te hebben volbracht, waardoor het an sich eerder twijfelachtig is dat u omwille van uw beperkte activiteiten in het vizier van de veiligheidsdiensten zou komen (CGVS, p. 14-15).

Wat er ook van zij, u meende dat de CID op 18 mei naar uw woning zou komen, maar wie zij waren bleek u niet te weten: "Een was Prasanda. De andere drie kwamen van Colombo". U zou daarop contact hebben gehad met uw advocaat, al wist u dit niet te onderbouwen. Net zo min had u documenten ter staving van het verzoek van de CID, waardoor ook dit niets meer dan een blote bewering is. U zou daarop de volgende dag de woonst van uw familie in Kilinochchi verlaten en uw ontslag indienen. Waarom u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde pas op 10 juni uw ontslag in te dienen is niet geheel duidelijk. De verschoning die u hiervoor aanhaalde dat u uw kantoor had geïnformeerd en u nog wat verlof had, overtuigt evenmin. In ieder geval, u zou sedert 2009 in Vavuniya wonen en gevraagd waarom de CID dan toch richting Kilinochchi zou trekken, op zoek naar u, bleek ook u niet te kunnen verklaren. Dat een dienst zoals de CID niet op de hoogte zou zijn dat u reeds sinds 2009 in Vavuniya vertoefde is ronduit ongeloofwaardig. Dat u op de koop toe nog tot aan uw vertrek uit Sri Lanka ginds zou verblijven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook compleet. Hoe dan ook, u dan gevraagd hoe de CID u hoegenaamd in hun vizier zou hebben gekregen antwoordde u nogal vaag dat de "lokale CID" had ontdekt dat u voedsel verzamelde in Kilinochchi en gevraagd hoe men dat te weten zou zijn gekomen, antwoordde u bizar genoeg dat er "banners" op de auto hingen tegen de overheid. Dat u aldus weinig incognito heen-en-weer zou reizen, lijkt aldus niet meteen uw slimste zet. Te meer u eerder had aangegeven niet te hebben willen deelnemen aan de protesten zelf, daar u mogelijk gefotografeerd zou worden, valt een dergelijke roekeloosheid niet te verantwoorden en wordt uw geloofwaardigheid hierdoor eigenlijk compleet ondermijnd. De vaststelling tot slot, dat u niet zeker leek te weten wat het lot van uw kameraden was en uw familie na uw vertrek eigenlijk geen problemen meer zou hebben gekend, komt diezelfde geloofwaardigheid evenmin ten goede. Dat u er alsnog in geslaagd bent om het land met uw eigen Sri Lankaans paspoort te verlaten, hoewel u op de radar stond van de CID, doet de deur dan ook finaal dicht. Uw verschoning, al zou de smokkelaar de autoriteiten hebben omgekocht is slechts een blote bewering die u op geen enkele manier hard maakt (CGVS, p. 15-18; Vragenlijst CGVS dd. 16 augustus 2023, Vraag 3.5).

Tot slot konden ook de documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek evenmin overtuigen. Dient immers vooreerst te worden benadrukt dat u louter kopieën neerlegde (supra) en deze altijd onderhevig kunnen zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Andermaal moet worden herhaald dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten, gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Wat er ook van zij, de documenten met betrekking tot uw werk in de humanitaire sector voor verschillende ngo's, zouden hoogstens uw werkervaring kunnen staven, doch niets meer. Te meer u zelf had aangegeven dat uw activiteiten bij deze ngo's niet de aanleiding waren voor uw vertrek uit Sri Lanka, voegen deze eigenlijk niets wezenlijk toe aan uw dossier. U zou dan wel ooit driemaal benaderd worden door de CID tijdens uw werkzaamheden, al bleek dat in het kader van een onderzoek naar één (of twee) van uw collega's. Hoewel u voorgaande niet wist te staven, werd uzelf echter niets ten laste gelegd en evenmin leek u omwille van uw activiteiten bij deze verschillende erkende (en bekende) ngo's nooit gehaast om het land te verlaten (CGVS, p. 12-13).

Zo ook zouden beide documenten met betrekking tot de re-integratie van uw broer en zijn verblijf in dergelijk kamp, hoogstens staven dat hij ooit in een rehabilitatiekamp zou hebben verbleven en meer dan waarschijnlijk banden zou hebben gehad met de LTTE, zondermeer. Daargelaten u bijzonder karig bleef

met uw informatie met betrekking tot de activiteiten van uw broer bij de LTTE – u wist hier immers maar weinig over: bleek ook zijn voormalig lidmaatschap nooit een reden te zijn voor u om Sri Lanka zo snel mogelijk te verlaten. U had hierdoor immers nooit problemen gekend en te meer uw broer reeds in 2011 (of 2013) werd vrijgelaten, zich heden ten dage nog steeds in Sri Lanka zou bevinden, noch zelf enig probleem zou kennen, wordt elke vrees hieraan verboden vanzelfsprekend weinig geloofwaardig geacht (CGVS, p. 11-12). U verklaarde dan ook nooit zelf door de CID van enige baldadigheden te worden verdacht en meende enkel met hen te worden geconfronteerd wanneer zij op bezoek kwamen waren bij uw broer - en u ook toevallig ter plekke was. Dat u bovendien steevast naar huis zou blijven terug keren, op bezoek of op vakantie, onderstreept andermaal de vaststelling dat u omwille van uw broers wedervaren bij de LTTE geen enkele vrees koesterde in Sri Lanka. Ten overvloede kan nog worden aangestipt dat daargelaten u beweerde – net zoals “mensen die daar wonen”, ooit gewonde soldaten van de LTTE te hebben verzorgd en/of bloed zou hebben gedoneerd, u zelf nooit rechtstreeks betrokken zou zijn geweest bij de LTTE. Dat u dit bovendien nooit eerder zou hebben verklaard, noch wist te staven, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Evenmin bleek dit ooit een reden te zijn geweest om Sri Lanka eerder te ontvluchten (CGVS, p. 8-12).

(...)

Ook de overige documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas niet herstellen. De documenten met betrekking tot het verblijf van uw familie in een vluchtelingenkamp, alsook de voedselrantsoenkaart, staven enkel hun wedervaren tijdens de oorlog, doch niets meer. De documenten van het Salvatorian Child Development Centre lijken gezien de vertaling naar het Engels bijzonder gesolliciteerd, en zouden hoogstens staven dat u enkele goede doelen hebt ondersteund (CGVS, p. 17)."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris, het voeren van theoretische uiteenzettingen en het aanhalen van informatie waaruit volgens hem zou volgen dat zijn vrees reëel is en de aantijgingen van het CGVS inzake details over zijn asielaanvraag en documenten volledig weerlegd worden, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie toe te passen en *in concreto* toe te lichten op welke wijze (welke van) de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing erdoor worden weerlegd, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker nog betoogt dat ook de niet ter zake doende gegevens zoals zijn reisweg en identiteitsdocument niet van orde zijn om zijn relaas te weerleggen nu zijn vrees in Sri Lanka reëel is en zijn identiteit van Sri Lanka een vaststaand gegeven is dat niet kan worden betwist, beperkt hij zich tot het minimaliseren van de desbetreffende argumenten, zonder evenwel de concrete vaststellingen daarover, die allen steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten of te weerleggen. Dat zijn vrees in Sri Lanka reëel is en zijn identiteit van Sri Lanka vaststaat en niet kan worden betwist, betreft overigens een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Verzoeker beperkt zich hiermee tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom hij meent dat de vaststellingen en overwegingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Tenslotte dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

Waar verzoeker nog laat gelden dat geen rekening is gehouden met het feit dat hij “*verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is*”, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij laat na enig medisch, psychiatrisch en/of psychologisch attest voor te leggen waaruit zijn mentale gezondheidsproblemen zouden kunnen blijken. Bovendien laat hij na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze deze verwarring en dit trauma een ander licht zouden werpen op de motivering van de bestreden beslissing dan wel een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zouden uitmaken. Met een dergelijk betoog verschoont hij dan ook allerminst de vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen die hij aflegde. Voorts wordt van verzoeker niet

verwacht dat hij “van alles en van elk detail op de hoogte” is of “dat hij allé elementen die hij aanvoert, bewijst”, doch wel dat hij bij gebrek aan sluitende bewijsstukken die zijn relaas bevestigen voldoende consistente, gedetailleerde, specifieke en aannemelijke verklaringen aflegt. Uit wat voorafgaat, blijkt evenwel dat hij hiertoe in gebreke blijft.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij wel degelijk op tijd de vlucht nam, beperkt hij zich wederom tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hij weerlegt hiermee niet dat hij geen enkel stuk neerlegde ter staving van zijn reisweg en over zijn reisweg geen overtuigende verklaringen aflegde, noch dat hij nog tot aan zijn vertrek uit Sri Lanka in Vavuniya zou hebben verbleven. Dat hem zou worden verweten dat hij enige tijd heeft gewacht vooraleer zijn verzoek om internationale bescherming in te dienen, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift lijkt te suggereren, kan nergens in de motieven van de bestreden beslissing worden gelezen. Bijgevolg is verzoekers kritiek op dit punt niet dienstig.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielsrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ten slotte wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing nog op het volgende:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo’n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is

hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U verklaarde immers Sri Lanka te hebben verlaten met behulp van uw eigen origineel paspoort (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als onvoldoende ernstig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt ligt in de lijn met de informatie op basis waarvan de adjunct-commissaris tot de hierboven aangehaalde overwegingen en conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker niet mogelijk zou zijn.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd werd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïsoleerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoeker in nog meer ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN